

Lovforslaget (se Tillæg G.)

vedtoges med 94 Stemmer mod 5.

Første Næstformand (*Vanggaard*): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2273; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 35).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Nielsen: Ved tidligere Lejligheder, naar man har drøftet dette Problem her i Rigsdagen, har Forhandlingerne ofte været usædvanlig lidenskabelige for dette høje Ting, og ved en enkelt Lejlighed for to Aar siden blev det endogsaa nødvendigt for Regeringen at gaa til Valg, før det lykkedes at komme til Enighed om Spørgsmaalet. Efter min Opfattelse er der ingen Grund til at tage dette Spørgsmaal saa lidenskabeligt denne Gang, tværtimod forekommer det mig, at alting ligger saaledes, at der næppe kan blive nogen særlig stormfuld Diskussion om, hvorvidt man skal vedtage Ministerens Forslag eller ikke.

Der har jo været nedsat en Kommission, som i Sommerens Løb har drøftet Problemet om Afvikling af Valutacentralen. Jeg maa sige, at denne Kommissions Arbejde er forløbet paa en tragikomisk Maade. Der var til en Begyndelse svage Klager, jeg tør ikke sige, det var stærke Klager, over Valutacentralens Virksomhed, men efterhaanden som de ærede Medlemmer i denne Kommission sad den ene Dag efter den anden og saa paa Direktør Cohns milde Ansigt, blev Klagerne mattere og mattere, og det tør vel nok siges, at denne grundige Undersøgelse af Valutacentralens Virksomhed var og blev en ærefuld Oprejsning for Valutakontorets Ledelse, som har været angrebet skarpt, ikke mindst i Bladene, hvor det ogsaa er lettere at angribe, end det er, naar man paa Stedet skal staa til Ansvar for de Udtalelser, man fremsætter. Og værre blev Situationen, efterhaanden som de, som var utilfredse, skulde tilkendegive, hvad de vilde stille i Stedet for Valutacentralen, eller om de helt vilde ophæve den.

Sagen er jo den, at Klagerne over

Valutacentralen sammenblandes med Klagerne over det Selvforsyningssystem, som Menneskene sukker under i saa at sige alle Lande; men Selvforsyningssystemet, som er indført af de forskellige Regeringer rundt omkring, er ikke til at afskaffe ved en Beslutning i et Udvalg her i Danmark. Forholdene udvikler sig tværtimod i modsat Retning af den, som ønskes af dem, der vil bort fra Selvforsyningssystemet.

Jeg finder ingen Anledning til at komme dybt ind paa dette Emne. Jeg vil kun, som Følge af de Undersøgelser, der blev foretaget i det nedsatte Udvalg, og som Følge af de Begivenheder, vi hver Dag ser for vore Øjne, fremhæve, at de økonomiske Forhold og Handelssamkvemmet imellem Landene er vel i Dag meget værre, end de var hin Dag, da Hr. Madsen-Mygdal fik det geniale Indfald, at vi skulde etablere denne Valutacentral til Fordel for det stærkt eksporterende danske Landbrug. Der er næppe nogen, der kan bestride, at de økonomiske Forhold har udviklet sig paa denne Maade, og det er derfor nødvendigt, at vi fortsætter den Lovgivning, som nu af den højtærede Minister er foreslaaet fortsat. Men vi er saa at sige ogsaa tvunget til at fortsætte i det givne Spor paa Grund af Oppositionens Mangel paa positiv Medvirken til denne Sags Løsning i Kommissionen. Der er jo ganske vist fremsat forskellige Forslag — nogle fra politiske Partiers Side, andre nærmest fra Korporationers Side —, men disse Forslag lider efter min Formening alle sammen af den Mangel, at der hverken er Hoved eller Hale paa dem. For saa vidt man vilde følge de Forslag, der er stillet af diverse Handelsrepræsentanter — det gælder i øvrigt ogsaa dem, der er stillet af Venstres Repræsentanter —, er der ingen Tvivl om, at der vilde opstaa den sydigste Forvirring, ikke blot indadtil, her i Landet, men ogsaa — og særlig — udadtil, over for Udlandet, og det Landbrug, hvis Varer det jo drejer sig om at faa afsat, vilde sikkert blive saare vanskeligt stillet, for saa vidt man vilde følge disse Forslag.

Den eneste, som har anvist en ny positiv Løsning, er det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som anviser en Løsning i to Tempi. Denne gaar ud paa, at vi i et Aar skal fortsætte uforandret, hvorefter vi skal gaa over til et nyt System, og det paalægges Regeringen at opsiges samtlige — *samlige* — Handelsoverenskomster med andre Lande. Det er maaske ikke ærede Medlemmer klart, hvilket revolutionært Skridt det er, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her vil foretage, hvorfor